Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

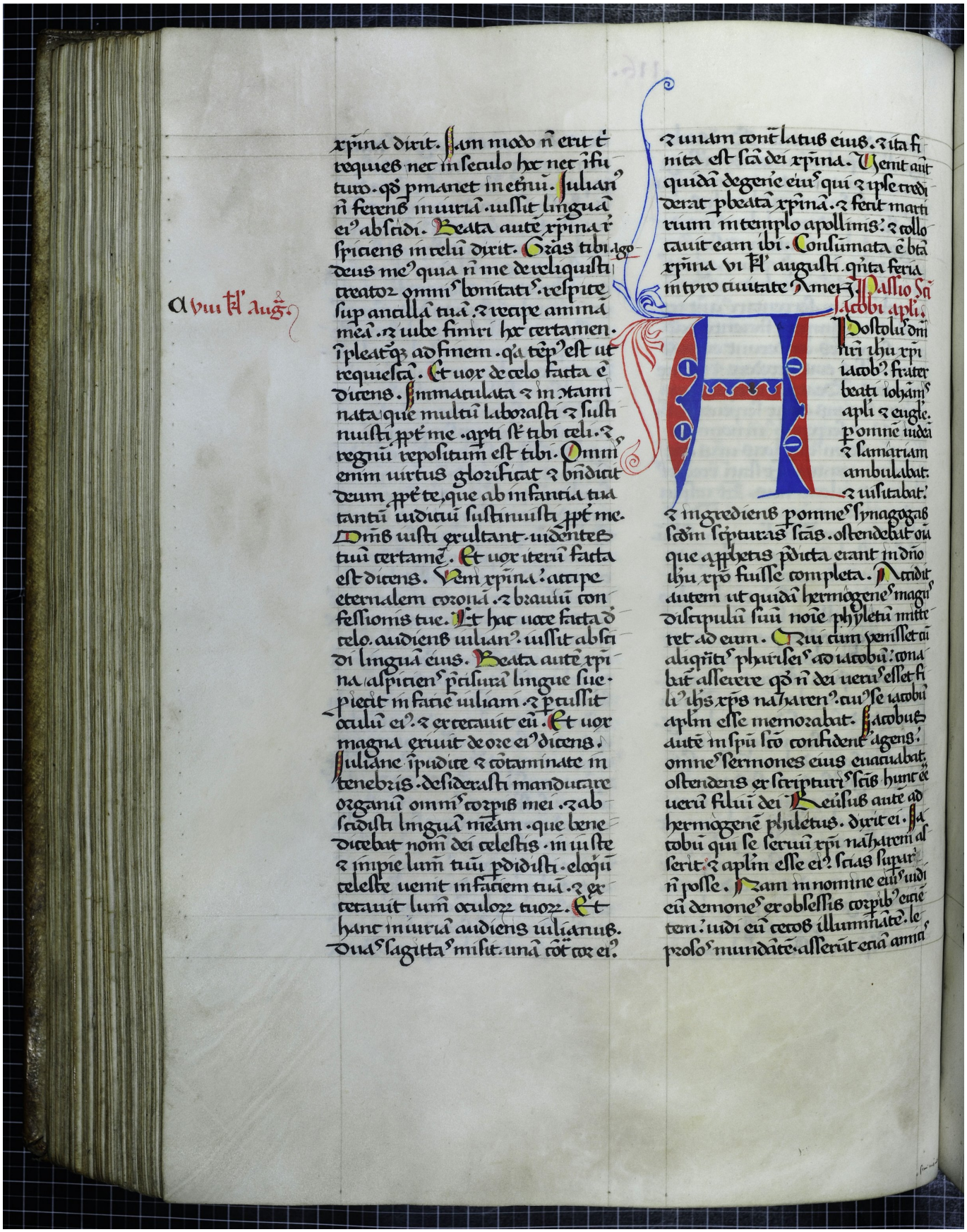

xp̄ina dixit. Iam modo n̄ erit t̄
requies nec in seculo hoc nec ĩfu
turo. qd̄ p̄manet in et̄nū. Iulian⁹
n̄ ferens iniuriā. iussit linguā
ei⁹ abscidi. Beata autē xp̄ina r̄
spiciens in celū dixit. Gr̄as tibi ago
deus me⁹ quia n̄ me dereliquisti
creator omni⁹ bonitati⁹. respice
sup ancillā tuā. ⁊ recipe animā
meā. ⁊ iube finiri hoc certamen.
ĩpleat̄q; ad finem. q̄a tēp⁹ est ut
requiescā. Et uox de celo facta ē
dicens. Immaculata ⁊ in ꝯtami
nata que multū laborasti ⁊ susti
nuisti ꝓpt̄ me. apti st̄ tibi celi. ⁊
regnū repositum est tibi. Omni⁹
enim uirtus glorificat ⁊ bn̄dicit
deum ꝓpt̄ te, que ab infantia tua
tantū iudiciū sustinuisti ꝓpt̄ me.
Dn̄s iusti exultant. uidentes
tuū certamē. Et uox iterū facta
est dicens. Veni xp̄ina. accipe
eternalem coronā. ⁊ brauiū con
fessionis tue. Et hac uoce facta d̄
celo. audiens iulian⁹. iussit absci
di linguā eius. Beata autē xp̄i
na aspicien⁹ p̄cisurā lingue sue.
p̄iecit in faciē iuliani. ⁊ p̄cussit
oculū ei⁹. ⁊ excecauit eū. Et uox
magna exiuit de ore ei⁹ dicens.
Iuliane ĩpudice ⁊ cōtaminate in
tenebris. desiderasti manducare
organū omni⁹ corp̄is mei. ⁊ ab
scidisti linguā meam. que bene
dicebat nom̄ dei celestis. in iuste
⁊ impie lum̄ tuū p̄didisti. eloq̄ū
celeste uenit in faciem tuā. ⁊ ex
cecauit lum̄ oculoꝝ tuoꝝ. Et
hanc iniuriā audiens iulianus.
duas sagittas misit. unā cōt̄ cor ei⁹.

A viii kl' aug.

⁊ unam cont̄ latus eius. ⁊ ita fi
nita est sc̄a dei xp̄ina. Venit aut̄
quidā degenē eius qui ⁊ ipse credi
derat p̄beatā xp̄inā. ⁊ fecit marti
rium in templo apollinis. ⁊ collo
cauit eam ibi. Consūmata ē bt̄a
xp̄ina vi kl' augusti. q̄nta feria
in tyro ciuitate Amen.

Passio sc̄i iacobi apl̄i.

Apostolus dn̄i
nr̄i ih̄u xp̄i
iacob⁹. frater
beati iohānis
apl̄i ⁊ eugl̄e.
p̄ omnē iudeā
⁊ samariam
ambulabat.
⁊ uisitabat.
⁊ ingrediens p̄ omnes synagogas
sc̄dm̄ scripturas sc̄as. ostendebat oīa
que a p̄phetis p̄dicta erant in dn̄o
ih̄u xp̄o fuisse completa. Accidit
autem ut quidā hermogenes magn⁹
discipulū suū noīe phyletū mitte
ret ad eum. Qui cum uenisset cū
aliq̄ntis phariseis ad iacobū. cona
bat̄ asserere qd̄ n̄ dei uerū esset fi
li⁹ ih̄s xp̄s naharen⁹. cui⁹ se iacobū
apl̄m esse memorabat. Iacobus
autē in spū sc̄o confident̄ agens.
omnes sermones eius euacuabat.
ostendens ex scripturis sc̄is hunc ēē
uerū filiū dei. Reuersus autē ad
hermogenē philetus. dixit ei. Ia
cobū qui se seruū xp̄i naharem as
serit. ⁊ apl̄m esse ei⁹. scias supar̄
n̄ posse. Nam in nomine eius uidi
eū demones ex obsessis corp̄ib⁹ eiciē
tem. uidi eū cecos illuminātē. le
prosos mundātē. asserūt etiā amici